

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
імені Володимира Гнатюка

Актуальні проблеми
розвитку спорту для всіх:
досвід, досягнення, тенденції

22-23 жовтня 2009 року

Матеріали
III Міжнародної
науково-практичної конференції

Тернопіль – 2009

ЗМІСТ

РОЗДІЛ I. УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ТА ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ СПОРТУ ДЛЯ ВСІХ	7
<i>Мирослав Дутчак.</i> Принципи державного управління спортом для всіх.....	7
<i>Сергій Єрмаков.</i> Зарубіжний досвід у дослідженнях за напрямком «Спорт для всіх»	11
<i>Богдан Шиян.</i> Роль методів наукових досліджень у розвитку спорту для всіх	19
<i>Ярослав Боднар.</i> Використання мовних прийомів слова у суддівській практиці.....	28
<i>Ліна Голуб.</i> Контент-аналіз нормативно-правових документів України та окремих законів у сфері охорони здоров'я й фізичної культури.....	31
<i>Микола Зубалій.</i> Діяльність Миколи Ріттера з розвитку олімпійського руху	35
<i>Роман Карпюк.</i> Перспективні напрямки розвитку адаптивного спорту.....	38
<i>Аркадій Кисельов, Геннадій Грищенко, Станіслав Главатий, Сергій Тамов, Анатолій Руденко.</i> Управління розвитком масової фізичної культури в університеті	43
<i>Галина Лаврін.</i> Сільська школа як осередок спорту для всіх (з досвіду роботи вчителя фізичної культури Г.Г. Покиданця)	47
<i>Віт Мудрік.</i> Головні поняття спорту інвалідів олімпійської спрямованості	51
<i>Анастасія Вільчовська.</i> Метод рухової експресії Рудольфа Лабана в фізичному вихованні учнів молодших класів.....	54
<i>Едвард Вільчовський, Лукаш Зволінський.</i> Туризм – активна форма рекреації студентів вищих навчальних закладів Польщі	58
<i>Ірина Іванова.</i> Вплив рухливих ігор на рухову активність дітей раннього віку	61
<i>Тарас Маланюк.</i> Організація туристсько-краєзнавчої роботи в загальноосвітніх школах.....	64
РОЗДІЛ II. ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ДЛЯ ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧОЇ ТА СПОРТИВНОЇ РОБОТИ	71
<i>Лариса Арефьєва.</i> Формування мотивації майбутніх учителів фізичної культури до позакласної виховної роботи у старшій школі.....	71
<i>Тетяна Бойчук, Марія Голубєва, Олександр Левандовський, Едуард Лапковський.</i> Інтенсифікація самостійної роботи студентів як фактор підвищення якості підготовки фахівців фізичної реабілітації	75
<i>Олександр Боярчук.</i> Вплив систематичних занять фізичними вправами на показники професійної підготовленості жінок-військовослужбовців.....	79
<i>Іван Глазирін, Валентина Глазиріна, Діаріуш Наварецький, Рафал Татарух.</i> Обсяг самостійної роботи студентів факультетів фізичної культури різних країн	83
<i>Тетяна Гнітецька, Тетяна Овчаренко, Надія Ковальчук.</i> Ефективність застосування опорних схем у процесі вивчення дисципліни «Теорія і методика фізичного виховання»	87
<i>Людмила Кожєвникова.</i> Професійно-прикладна педагогічна підготовка майбутніх учителів початкової школи під час отримання вузівської освіти.....	90
<i>Галина Панченко.</i> Аналіз вивчення проблеми формування професійної компетентності вчителя фізичної культури в Україні	94
<i>Володимир Пасічник.</i> Компетенції випускників ВНЗ Польщі, які мають спеціальність «Вчитель фізичного виховання»	98
<i>Юрій Петришин, Оксана Вацеба, Віра Юхимук.</i> Ставлення вчителів фізичного виховання до поширення знань олімпійської тематики серед учнів загальноосвітніх навчальних закладів м. Львова	102

РОЗДІЛ I. УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ТА ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ СПОРТУ ДЛЯ ВСІХ

ПРИНЦИПИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ СПОРТОМ ДЛЯ ВСІХ

Мирослав Дутчак

Національний університет фізичного виховання і спорту України

Постановка проблеми. Формування системи спорту для всіх в Україні передусім потребує відповідного удосконалення системи державного управління сферою фізичної культури і спорту. Це зумовлено тим, що Україна відноситься до переліку тих країн, де діє модель «втручання» держави у сферу фізичної культури і спорту (за С.І. Гуськовим [1, с. 12] та А. Chaker [4, с. 7]), яка бере на себе відповідальність і зобов'язання щодо її функціонування та розвитку.

В Україні суспільна організація сфери фізичної культури і спорту відповідає так званому «бюрократичному» типу (за J. Camu, L. Clijssen, A. Madella, A. Pilkington [3]), що характеризується дуже активною роллю органів влади у регулюванні цією сферою. Центральний орган виконавчої влади у сфері фізичної культури і спорту має чітко визначені функції і повноваження щодо управління суспільними процесами у зазначеній сфері. В державі розробляється, приймається та діє спеціальне законодавство та відповідні нормативні документи. Громадський та приватний сектори недостатньо «відчутно» впливають на здійснення державою її політики у сфері фізичної культури і спорту.

Формування та розвиток системи спорту для всіх в Україні потребує визначення та дотримання основних положень, що становлять базові засади відповідного державного управління.

Робота виконана відповідно до теми 1.3.1. «Управлінські та педагогічні засади гуманізації масового спорту в Україні» Зведеного плану науково-дослідної роботи у сфері фізичної культури і спорту на 2006-2010 роки (№ державної реєстрації 0107U000496).

Мета дослідження – визначення основних положень, що становлять базові засади державного управління системою спорту для всіх як сукупність взаємопов'язаних та взаємодіючих між собою суб'єктів для досягнення визначеної мети (залучення людей до рухової активності під час дозвілля для зміцнення здоров'я) та реалізації відповідних функцій (оздоровчих, соціальних, економічних).

Методи дослідження. Методологічну основу роботи склали теорія пізнання, логіка та системний підхід. В якості методів проведеного теоретичного дослідження використано метод аналізу літературних джерел та офіційних документів, метод поєднання логічного та історичного аналізу, метод порівняння та зіставлення.

Результати дослідження та їх обговорення.

Принцип гуманізації. Конституція України (ст. 3) проголошує: «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю».

Соціальна спрямованість вимагає переосмисленого підходу до здійснення управлінських рішень. В державному управлінні спортом для всіх мають переважати соціально-економічні і психологічні методи управління над традиційними адміністративними. Такий підхід дозволяє враховувати потреби конкретної людини та служити розвитку її особистості. Пріоритетом суб'єктів управління різного рівня стає людський фактор.

В Україні до цього часу ще зберігається ситуація, коли у сфері фізичного виховання і спорту здебільшого ігноруються інтереси різних соціальних груп та особистості. В центрі

уваги адміністраторів залишається сама система, а людина з її проблемами – на другому плані. В цьому вбачається одна з причин «буксування» державних програм розвитку фізичної культури і спорту, у тому числі спорту для всіх.

З огляду на це в українському суспільстві повинна значно зрости турбота державних інституцій про забезпечення прав та інтересів громадян. Управлінські рішення мають бути все більшою мірою орієнтовані на запити, інтереси людей, сприяти розвитку особистості.

Принцип системності. Зазначений принцип вказує на необхідність упорядкування діючої системи державного управління спортом для всіх. У менеджменті будь-яка організація розглядається як система, тобто об'єднання частин в ціле, властивості якого можуть відрізнятися від властивостей частин, які входять до нього. Кожна система є підсистемою більш великих і складних об'єднань. За характером взаємодії із зовнішнім середовищем система управління спортом для всіх є відкритою системою, тобто такою, яка піддається його впливу. В таких умовах її функціонування характеризується певною випадковістю та ймовірністю.

Принцип системності реалізується шляхом:

- синхронізації цілей системи з цілями частин, які входять до неї;
- підвищення однонаправленості дій всіх складових, інтеграції зусиль усіх суб'єктів управління, що розвиває підвищення рівня кінцевого результату;
- забезпечення позитивних змін у системі, її упорядкування та саморозвитку для підвищення ефективності функціонування, вчасної зупинки деструктивних процесів;
- налагодження стійкості та ефективності системи через удосконалення управлінських технологій та комунікацій;
- врахування зовнішніх та внутрішніх взаємозв'язків та взаємозалежностей.

Принцип цілеспрямованості. Функціонування системи спорту для всіх повинно носити цілеспрямований характер. Саме мета є стержнем будь-якої системи, іншими словами – системоутворюючим чинником.

Цілеспрямованість у державному управлінні передбачає свідомий рух до чіткої і ясної мети. Важливо також оптимально розподілити існуючі ресурси для забезпечення максимально повного досягнення поставлених цілей.

Державне управління спортом для всіх має забезпечувати реалізацію його соціальної місії шляхом прийняття управлінських рішень, що відповідають зазначеним нижче вимогам.

1. Реалістичність. Не слід створювати ілюзії, визначаючи заздалегідь недосяжні показники розвитку спорту для всіх у країні або її регіонах. З іншого боку, не слід занадто занижувати «планку» до якої прагне держава.

2. Конкретність. Місія системи спорту для всіх повинна бути адресною, тобто відповідати саме цій, а не іншій системі, позбавленою порожніх декларативних заяв і кон'юнктури. Доцільно, щоб ймовірні результати управлінських дій держави в системі спорту для всіх були представлені у формі кількісних показників.

3. Стимулюючий вплив. В управлінських рішеннях мають бути закладені моменти стимулювання усіх учасників спорту для всіх. Вони повинні стимулювати кожную організацію спорту для всіх, кожную людину, що залучена до спортивної діяльності, проявляти активність в досягненні визначених цілей.

4. Динамічність. Система державного управління сферою спорту для всіх має забезпечувати заплановану динаміку показників залучення населення до рухової активності. Вона також демонструє динамічність у розробці та прийнятті рішень стосовно ключових проблем розвитку спорту для всіх, а також в коригуванні поставлених цілей.

Принцип законності та прозорості. Діяльність суб'єкта і об'єкта управління в системі спорту для всіх регламентується чинними нормативно-правовими документами. Всі акти управління (постанови, розпорядження, накази, положення тощо) повинні відповідати «букві» закону. Ніякі посилання на доцільність, місцеві особливості, інтереси справи і таке інше не можуть виправдати відхилень від встановлених правових норм. Законність в

уваги адміністраторів залишається сама система, а людина з її проблемами – на другому плані. В цьому вбачається одна з причин «буксування» державних програм розвитку фізичної культури і спорту, у тому числі спорту для всіх.

З огляду на це в українському суспільстві повинна значно зрости турбота державних інституцій про забезпечення прав та інтересів громадян. Управлінські рішення мають бути все більшою мірою орієнтовані на запити, інтереси людей, сприяти розвитку особистості.

Принцип системності. Зазначений принцип вказує на необхідність упорядкування діючої системи державного управління спортом для всіх. У менеджменті будь-яка організація розглядається як система, тобто об'єднання частин в ціле, властивості якого можуть відрізнитися від властивостей частин, які входять до нього. Кожна система є підсистемою більш великих і складних об'єднань. За характером взаємодії із зовнішнім середовищем система управління спортом для всіх є відкритою системою, тобто такою, яка піддається його впливу. В таких умовах її функціонування характеризується певною випадковістю та ймовірністю.

Принцип системності реалізується шляхом:

- синхронізації цілей системи з цілями частин, які входять до неї;
- підвищення однонаправленості дій всіх складових, інтеграції зусиль усіх суб'єктів управління, що розвиває підвищення рівня кінцевого результату;
- забезпечення позитивних змін у системі, її упорядкування та саморозвитку для підвищення ефективності функціонування, вчасної зупинки деструктивних процесів;
- налагодження стійкості та ефективності системи через удосконалення управлінських технологій та комунікацій;
- врахування зовнішніх та внутрішніх взаємозв'язків та взаємозалежностей.

Принцип цілеспрямованості. Функціонування системи спорту для всіх повинно носити цілеспрямований характер. Саме мета є стержнем будь-якої системи, іншими словами – системоутворюючим чинником.

Цілеспрямованість у державному управлінні передбачає свідомий рух до чіткої і ясної мети. Важливо також оптимально розподілити існуючі ресурси для забезпечення максимально повного досягнення поставлених цілей.

Державне управління спортом для всіх має забезпечувати реалізацію його соціальної місії шляхом прийняття управлінських рішень, що відповідають зазначеним нижче вимогам.

1. Реалістичність. Не слід створювати ілюзії, визначаючи заздалегідь недосяжні показники розвитку спорту для всіх у країні або її регіонах. З іншого боку, не слід занадто занижувати «планку» до якої прагне держава.

2. Конкретність. Місія системи спорту для всіх повинна бути адресною, тобто відповідати саме цій, а не іншій системі, позбавленою порожніх декларативних заяв і кон'юнктури. Доцільно, щоб ймовірні результати управлінських дій держави в системі спорту для всіх були представлені у формі кількісних показників.

3. Стимулюючий вплив. В управлінських рішеннях мають бути закладені моменти стимулювання усіх учасників спорту для всіх. Вони повинні стимулювати кожную організацію спорту для всіх, кожную людину, що залучена до спортивної діяльності, проявляти активність в досягненні визначених цілей.

4. Динамічність. Система державного управління сферою спорту для всіх має забезпечувати заплановану динаміку показників залучення населення до рухової активності. Вона також демонструє динамічність у розробці та прийнятті рішень стосовно ключових проблем розвитку спорту для всіх, а також в коригуванні поставлених цілей.

Принцип законності та прозорості. Діяльність суб'єкта і об'єкта управління в системі спорту для всіх регламентується чинними нормативно-правовими документами. Всі акти управління (постанови, розпорядження, накази, положення тощо) повинні відповідати «букві» закону. Ніякі посилання на доцільність, місцеві особливості, інтереси справи і таке інше не можуть виправдати відхилень від встановлених правових норм. Законність в

управлінні забезпечується системою організаційно-правових заходів, в тому числі адміністративною, цивільною та кримінальною відповідальністю. Крім того, дотриманню законності в діяльності органів державного управління сприяє прозорість та відкритість.

Управлінські рішення в системі спорту для всіх повинні прийматися на основі широкої інформованості та врахування громадської думки. Тексти проектів таких рішень доцільно публікувати у пресі, практикувати громадське обговорення проектів рішень на радіо і телебаченні із залученням громадських організацій та незалежних експертів.

Реалізація цього принципу управління сприяє формуванню позитивного соціального іміджу спорту для всіх. У цьому плані рекомендується розробляти чітку схему отримання відгуків громадськості на будь-яку ініціативу держави та громадських організацій, проводити постійний і регулярний моніторинг відповідності отриманих результатів до очікуваних, організовувати «гарячі телефонні лінії», практикувати зустрічі менеджерів з населенням та засобами масової інформації, використовувати можливості глобальної міжнародної інформаційної системи «Інтернет». З метою налагодження відносин з громадськістю доцільно скористатися можливостями такої управлінської технології як «паблік рілейшнз».

Принцип науковості. Ефективне управління спортивними організаціями вимагає відповідного наукового супроводу. Необхідно враховувати об'єктивні закономірності і тенденції розвитку суспільства, спортивного руху в цілому і конкретної спортивної організації зокрема. Науковість управління передбачає також широке використання сучасних досягнень наукового пошуку щодо комунікацій, прогнозування, статистичної теорії, соціології, психології, педагогіки, теорії спорту тощо.

Важливе місце тут займає наукове узагальнення передового досвіду роботи спортивних організацій, всебічне вивчення нових резервів для досягнення поставлених цілей. Управління – це органічне поєднання теорії і практики, які перебувають одночасно і в узгоджених і в суперечливих відносинах, можуть випереджати або відставати одна від одної. Теорія дозволяє ефективно здійснювати управління на практиці, в той же час практика служить базою для теоретичних узагальнень, визначення закономірностей та тенденцій управління. Принцип науковості дозволяє уникнути суб'єктивізму, волюнтаризму, свавільних рішень, поспішних дій, які не враховують реальної ситуації та існуючих протиріч.

Впроваджуючи принцип науковості, важливо враховувати, що мистецтво соціального управління базується на вміннях використовувати на практиці об'єктивні закономірності та справлятися з випадковостями завдяки інтуїції – дуже важливій якості керівника.

Принцип оптимальності. Держава, а також кожна організація спорту для всіх прагнуть досягти своєї цілі за найкоротший термін і з найменшими затратами всіх видів ресурсів, тобто найбільш оптимальним шляхом.

Реалізуючи принцип оптимальності, передусім в умовах дефіциту ресурсів, слід користуватися механізмом пріоритетності. Першочергову увагу у вирішенні певних проблем розвитку спорту для всіх приділяють тим з них, які є найбільш значимими для усього суспільства або регіону і для вирішення яких є необхідні передумови (кадри, інфраструктура, традиції, досягнення).

Оптимізація управління залежить від досконалості організації суб'єктів управління. Тут слід пам'ятати, що «все геніальне – просте». Структура державного управління спортом для всіх повинна бути гнучкою і своєчасно та адекватно реагувати на зміни зовнішнього й внутрішнього середовища.

Принцип субсидіарності. Європейська ідея субсидіарності є основою регіоналізації, децентралізації та деконцентрації системи управління. У відповідності з цим принципом здійснюють свою діяльність урядові структури спортивної спрямованості у більшості країн Європи на центральному, регіональному та місцевому рівнях. В Україні реалізація цього принципу знаходиться лише в зародковому стані, оскільки не до кінця подолано наслідки абсолютизму та планово-централізованого підходу, що були характерні для колишнього Радянського Союзу.

Суть принципу субсидіарності викладено у Європейській хартії місцевого самоврядування (стаття 4.3): «Публічні функції здійснюються переважно такими властями, які є найближчими до громадянина» [2]. Тільки коли нижчі структурні одиниці не в змозі виконати поставлені перед ними завдання, компетенція з реалізації права і управління переходить до відповідного вищого об'єднання. Природною метою будь-якого соціального втручання є допомога членам суспільства у досягненні кращих результатів із збереженням їх інтересів та свобод.

Принцип субсидіарності у державному управлінні спортом для всіх реалізується через механізми децентралізації та деконцентрації. Децентралізація означає, що певні повноваження передаються центральним органом виконавчої влади у сфері фізичної культури і спорту регіональним органам державного управління. Деконцентрація полягає в тому, що управлінські завдання розподіляються між багатьма органами одного й того ж суб'єкта управління. Визначення переліку справ та повноважень, які делегуються, є першочерговою умовою субсидіарності.

Принцип ієрархічності та моніторингу. Порядок, дисципліна і чіткість у системі спорту для всіх забезпечується через побудову багатоступінчастої структури управління. Первинні ланки підпорядковуються і контролюються органами наступного рівня, які в свою чергу підпорядковуються структурам, що стоять вище. Таким чином формується стійкий ієрархічний ланцюг, яким рухаються накази, розпорядження, інформація, службова документація, інструкції зверху вниз і знизу вгору.

Аналіз діяльності всіх ланок управління здійснюється завдяки моніторингу. В основі моніторингу лежить зворотній зв'язок, каналами якого інформація про об'єкт управління постійно надходить суб'єкту, який має можливість коректувати хід управлінського процесу.

З метою оперативного аналізу одержаної інформації та швидкої передачі «компасу управління» нижчим ланкам доцільним уявляється комп'ютеризація цього процесу, що призведе до звільнення керівників та спеціалістів від рутинних операцій громіздких розрахунків, обчислень, пошуку необхідних даних у великому обсязі інформації. У керівництва з'являться реальні можливості для творчості та інноваційності у роботі.

В ході моніторингу слід здійснювати виключно тільки одноразовий ввід інформації, яка в подальшому може бути багаторазово використана користувачами різного рівня. Такий підхід забезпечує оперативність і достовірність інформації та дозволяє формувати банки певних даних, здійснювати аналіз процесів у часовому аспекті та прогнозувати ситуацію.

Принцип заохочення. Важливим фактором підвищення ефективності системи державного управління є мотивація до усвідомлення певних потреб суб'єктів спорту для всіх. Необхідно створювати умови для моральної та матеріальної зацікавленості як суб'єктів, так і об'єктів управління.

Принцип демократизму. Демократизм у державному управлінні виявляється в широкому залученні всіх до активної позиції, узгодження інтересів, пошуку загальних підходів до вирішення проблем, виборності керівників або їх призначенні з врахуванням думки громадськості.

В системі державного управління спортом для всіх особливого значення набуває формування підсистеми громадського контролю за діяльністю органів виконавчої влади. Важливо, щоб апарат управління давав свободу дій елементам системи в рамках визначеної стратегії розвитку, оскільки командно-адміністративний підхід з його жорсткою регламентацією дуже часто викликає протестантські дії, перекручення команд, які ідуть зверху, та дезінформування керівництва. Разом з цим потрібно враховувати, що демократія – це не вседозволеність, а чіткий порядок, який забезпечується всіма учасниками організації, їх високою громадською позицією.

Висновки. В результаті проведеного нами теоретичного дослідження визначено такі принципи державного управління спортом для всіх в Україні: гуманізації; системності;

цілеспрямованості; законності та прозорості; науковості; оптимальності; субсидіарності; ієрархічності та моніторингу; заохочення; демократизму.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Гуськов С. И. Государство и спорт / Гуськов С. И. – М., 1996. – 176 с.
2. Європейська хартія місцевого самоврядування від 15.10.1985 р. [Електронний ресурс] // Режим доступу до Хартії: http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=994_036
3. Camy J. Improving employment in the field of sport in Europe through vocational training. – 2004. Vocasport / J. Camy, L. Clijsen, A. Madella // Режим доступу до дж.: <http://europa.eu.int/comm/sport/documents/lotvocasport>
4. Chaker A. Study on national sports legislation in Europe / Chaker A. – Strasbourg: Council of Europe, 1999. – 144 р.

Анотація. У статті визначено такі принципи державного управління спортом для всіх в Україні: гуманізації; системності; цілеспрямованості; законності та прозорості; науковості; оптимальності; субсидіарності; ієрархічності та моніторингу; заохочення; демократизму.

Анотация. Дутчак М.В. Принципы государственного управления спортом для всех. В статье определено следующие принципы государственного управления спортом для всех: гуманизации; системности; целенаправленности; законности и прозрачности; научности; оптимальности; субсидиарности; иерархичности и мониторинга; поощрения; демократизма.

Annotation. Dutchak M. The principles of public administration of Sport for All. The following principles of public administration of Sport for All are determined in this article: humanization, systemic, purposiveness, legality and transparency, principle of scientific content, optimality, subsidiarity, hierarchy and monitoring, encouragement and democracy.

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД У ДОСЛІДЖЕННЯХ ЗА НАПРЯМКОМ «СПОРТ ДЛЯ ВСІХ»

Сергій Єрмаков

Харківська державна академія дизайну і мистецтв

Вступ. Серед напрямків залучення населення до активних занять фізичними вправами і окремими видами спорту з урахуванням їх стану здоров'я та віку все більшого поширення набуває гасло «Спорт для всіх». Нормативно-правова підтримка з боку держави дає всі підстави сподіватись на ефективність такого підходу до здоров'я населення. Серед документів, що регламентують діяльність організацій «Спорт для всіх» необхідно виділити такі:

- 1) Закони України, що про діяльність громадських та державних організацій.
- 2) Постанова Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 р. N 49 Про утворення центрів фізичного здоров'я населення "Спорт для всіх".
- 3) Наказ Державного комітету України з питань фізичної культури і спорту від 29.05.2003р. N 1366 Про затвердження Положення про Всеукраїнський центр фізичного здоров'я населення "Спорт для всіх".
- 4) Наказ Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту від 21.03.2006 N 894 Про впорядкування умов оплати праці працівників центрів фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх»

У відповідності до методичних рекомендацій щодо діяльності центрів фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх» (наказ Державного комітету України з питань фізичної культури і спорту від 28.03.2003р. №805) визначено, що центри фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх» - це спеціалізовані бюджетні організації для провадження